

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ, ΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

Θεσσαλονίκη, 20.05.2016

Αριθμός απόφασης: 506

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας : 546 30 Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2313333249
ΦΑΞ : 2313333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του Ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69)

γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών»

δ. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

ε. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

στ. Της αριθ. Δ.ΟΡΓ.Α. 1159205ΕΞ2014 Απόφασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β3250/4-12-2014) «Τροποποίηση και συμπλήρωση της αριθμ. Δ6Α 1058824ΕΞ2014/8-4-2014 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, ως προς τις Διευθύνσεις Στρατηγικού Σχεδιασμού και Οικονομικής Διοίκησης, Επίλυσης Διαφορών και Εφαρμογής της Φορολογικής Πολιτικής και Νομοθεσίας».

ζ. Της αριθμ. Δ.ΟΡΓ.Α 1006534ΕΞ2014 (ΦΕΚ Β' 165/19-1-2015) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της καθ' ύλην αρμοδιότητας και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της

Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της ίδιας Διεύθυνσης και της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Γραφείου Επανεξέτασης του ίδιου Τμήματος».

η. Της αριθμ. Δ.Ε.Δ. Β1 1052867ΕΞ2015/21-4-2015 (ΦΕΚ Β' 815/7-5-2015) Απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

θ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Τη με ημερομηνία κατάθεσης «.....» και με αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανή προσφυγή της «.....» του «.....», ΑΦΜ «.....», κατοίκου «.....», «.....», κατά της υπ' αριθμ. Πρωτ. «.....» πράξης μη χορήγησης αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ «.....» και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

4. Την πράξη μη χορήγησης αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ «.....» που εκδόθηκε επί της υπ'αριθμ. «.....» αίτησης της προσφεύγουσας

5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της Υπηρεσίας μας όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από «.....» και με αριθμό πρωτοκόλλου «.....» ενδικοφανούς προσφυγής της «.....» η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Την «.....» η προσφεύγουσα κατέθεσε στην Δ.Ο.Υ «.....» αίτηση για χορήγηση αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας. Επί της αιτήσεως αυτής εκδόθηκε η προσβαλλόμενη υπ'αριθμ. Πρωτ. «.....» απάντηση της Δ.Ο.Υ «.....» με την οποία η ως άνω υπηρεσία αρνήθηκε τη χορήγηση του παραπάνω αποδεικτικού λόγω ύπαρξης δέσμευσης η οποία επιβλήθηκε με το υπ'αριθμ. «.....» έγγραφο της και βάσει των οριζόμενων στην παράγραφο 1 του άρθρου 115 του Ν.2238/94, λόγω της ιδιότητας της προσφεύγουσας ως εκκαθαρίστριας της εταιρείας «.....». Το σχετικό πρακτικό της Γ.Σ των μετόχων της ως άνω Α.Ε με το οποίο αποφασίστηκε η λύση της εταιρείας και ο διορισμός και της προσφεύγουσας ως εκκαθαρίστριας δημοσιεύτηκε στο υπ' αριθμ. «.....» ΦΕΚ (τεύχος ΑΕ και ΕΠΕ).

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή στρέφεται κατά της ως άνω πράξης μη χορήγησης αποδεικτικού ενημερότητας καθώς και της σχετικής υπ'αριθμ. Πρωτ. «.....» πράξης δέσμευσης και ζητά την ακύρωση αυτής και την αναγνώριση της μη ύπαρξης στο πρόσωπο της, της ιδιότητας της εκκαθαρίστριας, επικαλούμενη ότι :

1)το γεγονός του διορισμού της ως εκκαθαρίστριας της εταιρείας «.....» έλαβε γνώση το πρώτον με την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης την 28.12.15

2)η ιδιότητα του εκκαθαριστή δεν αποκτάται από του διορισμού του αλλά από της αποδοχής αυτού και ανάληψης των καθηκόντων του με την έννοια της ασκήσεως εν τοις πράγμασι έργου εκκαθάρισης.

3)με την από 28.12.2015 εξώδικη δήλωση της, η οποία την 08/01/16 επιδόθηκε τόσο στην εταιρεία και το νόμιμο αυτής εκπρόσωπο όσο και στο ΓΕΜΗ, παραιτήθηκε από την ιδιότητα της εκκαθαρίστριας έτσι ώστε να μη φέρει έκτοτε και τύποις ευθύνη

4)η προσβαλλόμενη πράξη αντίκειται στο άρθρο 20 παρ. 2 του Συντάγματος και στο άρθρο 6 ΚΔΔ περαιτέρω δε παραβιάζει την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του πολίτη προς το κράτος (αρχή της χρηστής διοίκησης) καθώς με τη διάταξη του εδαφίου β της παρ.6 του άρθρου 16 Ν.2992/2002 προσδίδεται αναδρομική ισχύ στις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 1 Ν.2523/97.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 115 παρ. 1 Ν.2238/94 όπως αυτό ίσχυε για το χρονικό διάστημα που αφορούν οι οφειλές της εταιρίας, «τα πρόσωπα που είναι διευθυντές, διαχειριστές ή διευθύνοντες σύμβουλοι και εκκαθαριστές των ημεδαπών ανώνυμων εταιρειών ή συνεταιρισμών κατά το χρόνο της διάλυσης ή συγχώνευσης τους , ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για την πληρωμή του φόρου που οφείλεται από αυτά τα νομικά πρόσωπα σύμφωνα με τον παρόντα , καθώς και του φόρου που παρακρατείται, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσης τους....»

Επειδή με την ως άνω διάταξη καθιερώνεται πρόσθετη υποχρέωση για την κάλυψη των ρητά οριζόμενων φορολογικών υποχρεώσεων του νομικού προσώπου , την οποία ο νομοθέτης περιόρισε σε ορισμένο κύκλο προσώπων και μάλιστα μεταξύ εκείνων τα οποία ασκούν τη διοίκηση και έχουν τη διαχείριση της εταιρείας

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 49 Ν.2190/1920 «1.Οι παρά της γενικής συνελεύσεως διοριζόμενοι εκκαθαρισταί οφείλουσιν άμα τη ανάληψη των καθηκόντων αυτών να ενεργήσωσιν απογραφήν της εταιρικής περιουσίας και να δημοσιεύωσι δια του τύπου και του Δελτίου Ανώνυμων Εταιριών και Εταιριών Περιορισμένης Ευθύνης της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως ισολογισμόν, ούτινος αντίτυπον υποβάλλεται εις το Υπουργείον Εμπορίου.....

4. Οι εκκαθαριστές πρέπει να περατώσουν , χωρίς καθυστέρηση , τις εκκρεμείς υποθέσεις της εταιρείας, να μετατρέψουν σε χρήμα την εταιρική περιουσία, να εξοφλήσουν τα χρέη της και να εισπράξουν τις απαιτήσεις αυτής. Μπορούν δε να ενεργήσουν και νέες πράξεις ,εφόσον με αυτές εξυπηρετούνται η εκκαθάριση και το συμφέρον της εταιρίας....»

Επειδή βάσει πλείστων γνωμοδοτήσεων του ΝΣΚ (χαρακτηριστικά οι υπ'αριθμ. 173/2001,461/2008 και 219/2014) στον κύκλο των ευθυνόμενων προσώπων δεν μπορούν να περιληφθούν εκκαθαριστές που δεν αποδέχθηκαν τον διορισμό τους και δεν αναμίχθηκαν στο έργο της εκκαθάρισης

Επειδή τη θέση αυτή του ΝΣΚ έχει αποδεχτεί και το Υπουργείο Οικονομικών με την υπ'αριθμ.1028/2004 ΠΟΛ στην οποία αναφέρεται ρητά ότι «οι εκκαθαριστές ΑΕ ή συνεταιρισμών υπόκεινται στη ρύθμιση της παρ. 1 του άρθρου 115 Ν.2238/94 και υπέχουν προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη για την πληρωμή των χρεών της εταιρίας από φόρο εισοδήματος και παρακρατούμενους φόρους , υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι αποδέχθηκαν τον διορισμό τους και ανέλαβαν καθήκοντα εκκαθαριστή , πράγμα το οποίο κρίνεται σε κάθε περίπτωση»

Επειδή από την προσκομιζόμενη από 18/02/16 υπεύθυνη δήλωση του «.....», Προέδρου και μετέπειτα εκκαθαρίστη της «.....» , προκύπτει ότι η προσφεύγουσα διορίστηκε ως εκκαθαρίστρια αποκλειστικά κατόπιν δικής του πρωτοβουλίας και χωρίς να έχει υπογράψει κάποιο έγγραφο αποδοχής του διορισμού της.

Επειδή όμως όπως προκύπτει σαφώς από την υπ'αριθμ. «.....» έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης «.....», την 05/06/13 η προσφεύγουσα παρέλαβε η ίδια και με την ιδιότητα της εκκαθαρίστριας της εταιρείας με την επωνυμία «.....» την υπ'αριθμ. «.....» αναγγελία για χρέη, γεγονός άλλωστε που αναφέρει και η ίδια στην υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή. Η πράξη της αυτή, πέρα του ότι συνεπάγεται αποδοχή του διορισμού της ως εκκαθαρίστριας, τοποθετεί με σαφήνεια και πέραν πάσης αμφιβολίας το χρονικό σημείο γνώσης της ιδιότητας της αυτής, όχι την 28.12.2015, όπως ισχυρίζεται η ίδια, όποτε και της κοινοποιήθηκε η αρνητική απάντηση της Δ.Ο.Υ «.....» επί του αιτήματος της για χορήγηση φορολογικής ενημερότητας, αλλά την ως άνω ημερομηνία επίδοσης της αναγγελίας και συγκεκριμένα την 05/06/2013. Οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί του ότι σε καμία περίπτωση η παραλαβή της αναγγελίας δε δύναται να στοιχειοθετήσει τη γνώση της περί της ιδιότητας της ως εκκαθαρίστριας πρέπει να απορριφθούν ως ουσία αβάσιμοι, λαμβανομένης μάλιστα ιδιαιτέρως υπόψη της επαγγελματικής της ενασχόλησης ως δικηγόρου η οποία της προσδίδει διευρυμένη γνώση περί των συνεπειών της πράξεως της αυτής σε σχέση με το μέσο φορολογούμενο. Σε κάθε περίπτωση όμως, ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι η συγκεκριμένη πράξη της προσφεύγουσας (αυτοπρόσωπη παραλαβή εγγράφου στο οποίο ευκρινώς φέρεται ως εκκαθαρίστρια) δε συνιστά αποδοχή της ιδιότητας του εκκαθαριστή, αποτελεί αδιαμφισβήτητο γεγονός γνώσης αυτής από το οποίο και θα έπρεπε άμεσα να ξεκινήσουν ενέργειες της, δεδομένου ότι, όπως υποστηρίζει η ίδια, δεν θέλησε αυτή την ιδιότητα. Απεναντίας όμως δεν υπήρξε καμία απολύτως αντίδραση της, των ισχυρισμών της, περί μη στοιχειοθέτησης γνώσης της ιδιότητας της με την επίδοση, εμφανιζόμενων, όπως ήδη αναφέρθηκε, ως αβάσιμων. Η πρώτη της αντίδραση έλαβε χώρα δύομισα χρόνια μετά με τη σύνταξη της από 07.01.16 εξώδικης δήλωσης της με την οποία αρνήθηκε τον διορισμό και η οποία επιδόθηκε στην εταιρεία και στο ΓΕΜΗ την 08/01/16.

Επειδή η από 07/01/16 παραίτηση της προσφεύγουσας η οποία επιδόθηκε την 08/01/16 στην εταιρεία «.....», το νόμιμο εκπρόσωπο αυτής αλλά και το ΓΕΜΗ δεν ασκεί καμμία επιρροή στην ευθύνη της ως εκκαθαρίστρια για το χρονικό διάστημα προ της παραιτήσεως. Για τη γέννηση προσωπικής και αλληλεγγύου ευθύνης των προσώπων που είναι διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι και εκκαθαριστές ημεδαπών ανωνύμων εταιριών για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος καθώς και την πληρωμή παρακρατούμενων φόρων απαιτείται τα ανωτέρω φυσικά πρόσωπα να έχουν τις προαναφερθείσες ιδιότητες κατά τον χρόνο μεταξύ άλλων της διαλύσεως του νομικού προσώπου της εταιρίας. Η εν λόγω ευθύνη τους δεν επηρεάζεται από μεταγενέστερη παραίτηση αυτών ιδιαιτέρως δε για όλο το χρονικό διάστημα προ της παραιτήσεως όπου έφεραν την ιδιότητα αυτή. Εν προκειμένω και όπως ήδη αναφέρθηκε ναι μεν όπως προκύπτει από την υπεύθυνη δήλωση του «.....», νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας «.....», η προσφεύγουσα τοποθετήθηκε ως εκκαθαρίστρια κατόπιν δικής του αποκλειστικά πρωτοβουλίας

ωστόσο την 05/06/13 παρέλαβε η ίδια έγγραφο για χρέη της εταιρείας με την ως άνω ιδιότητα .Η δε Δ.Ο.Υ λαμβάνοντας μέτρα για την είσπραξη του χρέους δεν εξετάζει αν ο οφειλέτης έχει την δημιουργούσα την ευθύνη ή την δημιουργούσα, όπως εν προκειμένω, συνυπευθυνότητα ιδιότητα κατά το χρόνο λήψης των μέτρων αλλά αν ο οφειλέτης φέρει ευθύνη για το επίμαχο χρονικό διάστημα που αφορούν τα χρέη. Περαιτέρω η παραίτηση της προσφεύγουσας δυόμιση έτη μετά την επίδοση στην ίδια ως εκκαθαρίστριας της υπ'αριθμ. «.....» αναγγελίας εμφανίζεται όλως καταχρηστική.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 26 Ν.1882/1990 «1.Με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών , που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, επιτρέπεται να επιβάλλονται κατά οφειλετών , που δεν έχουν εκπληρώσει τις από οποιαδήποτε αιτία οφειλές τους προς το Δημόσιο , περιορισμοί και απαγορεύσεις, που ανάγονται στις κάθε φύσεως συναλλαγές, πράξεις ή ενέργειες αυτών είτε με τους ιδιώτες, είτε με το Δημόσιο, δήμους κοινότητες, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ιδρύματα κάθε κατηγορίας, οργανισμούς, τράπεζες, επιχειρήσεις δημόσιας ή κοινής ωφέλειας και γενικά τον ευρύτερο δημόσιο τομέα όπως αυτός καθορίζεται από την ισχύουσα νομοθεσία»

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 14 Ν.2523/97 «κάθε φορά που η φορολογική αρχή διαπιστώνει φορολογικές παραβάσεις, από τις οποίες βάσει ειδικής έκθεσης ελέγχου , προκύπτει ότι δεν έχει αποδοθεί συνολικά στο Δημόσιο ποσό πάνω από εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ από ΦΠΑ , ΦΚΕ , παρακρατούμενους και επιρριπτόμενους φόρους, τέλη και εισφορές, απαγορεύεται στις αρμόδιες δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες να παραλαμβάνουν δηλώσεις ή να χορηγούν βεβαιώσεις ή πιστοποιητικά που απαιτούνται κατά τις κείμενες διατάξεις και ζητούνται από τον παραβάτη για την κατάρτιση συμβολαιογραφικών πράξεων μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων....»

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ.6 Ν.2992/02 μετά το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 14 Ν.2523/97 προστίθενται δύο νέα εδάφια , που έχουν ως εξής : « επίσης οι ίδιες κυρώσεις επιβάλλονται και στους παραβάτες λήψης και χρήσης εικονικών φορολογικών στοιχείων , έκδοσης εικονικών και πλαστών φορολογικών στοιχείων και νόθευσης τέτοιων στοιχείων , εφόσον η αξία των συναλλαγών που αναγράφονται σε αυτά , αθροιστικά λαμβανομένη κατά το χρόνο διαπίστωσης των παραβάσεων , υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ...»

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 6 Ν.2690/1999 «1.Οι διοικητικές αρχές , πριν από κάθε ενέργεια ή μέτρο σε βάρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων συγκεκριμένου προσώπου, οφείλουν να καλούν τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του , εγγράφως ή προφορικώς ως προς τα σχετικά ζητήματα...3.Αν η άμεση λήψη του δυσμενούς μέτρου είναι αναγκαία για την αποτροπή κινδύνου ή λόγω επιτακτικού δημόσιου συμφέροντος είναι κατ' εξαίρεση , δυνατή η , χωρίς προηγούμενη κλήση του ενδιαφερόμενου, ρύθμιση. Αν η κατάσταση που ρυθμίστηκε είναι δυνατόν να μεταβληθεί , η διοικητική αρχή , μέσα σε χρονικό διάστημα δεκαπέντε ημερών , καλεί τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους , οπότε και προβαίνει σε τυχόν νέα ρύθμιση. Αν η πιο πάνω προθεσμία παρέλθει άπρακτη , το μέτρο παύει αυτοδικαίως και χωρίς άλλη ενέργεια, να ισχύει.»

Επειδή η δέσμευση του ΑΦΜ της προσφεύγουσας έλαβε χώρα βάσει της διάταξης του άρθρου 26 Ν.1882/1990 σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 115 παρ. 1 Ν.2238/94 όπως πιστοποιεί και η Δ.Ο.Υ «.....» με το υπ'αριθμ. Πρωτ. «.....» έγγραφο της. Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 14 Ν.2523/1997 δεν υπήρξε εν προκειμένω. Επομένως, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί παραβίασης του άρθρου 20 παρ. 2 του Συντάγματος ο οποίος, όπως σαφώς προκύπτει από το κείμενο της υπό κρίση ενδικοφανούς (σελ. 10 αυτής), συνδέεται με την εφαρμογή του άρθρου 14 Ν.2523/1997,πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής προβαλλόμενος και αβάσιμος. Το αυτό ισχύει και για τον ισχυρισμό αυτής περί ακύρωσης των προσβαλλόμενων πράξεων λόγω παραβίασης της αρχής της χρηστής διοίκησης λόγω του ότι, όπως υποστηρίζει, η αναδρομική ισχύ που δίνεται με το άρθρο 16 παρ. 6 Ν.2992/2002 στις διατάξεις του άρθρου 14 Ν.2523/1997 αντίκειται στη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του πολίτη προς το κράτος

Επειδή ειδικότερα και όσον αφορά την παραβίαση του άρθρου 20 παρ. 2 του Συντάγματος, ακόμα και αν επρόκειτο εν προκειμένω για εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 14 Ν.2523/1997, αυτή δεν θα συνέτρεχε καθώς η λήψη των ανωτέρω μέτρων υπαγορεύεται από επείγοντες και επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος αναγομένους στη διατήρηση των περιουσιακών στοιχείων του (φερόμενου ως) παραβάτη , ώστε να διασφαλίζεται η ικανοποίηση των αξιώσεων του Δημοσίου κατ' αυτού από τις σχετικές παραβάσεις επιβολής φόρων με τις νόμιμες προσαιτήσεις. Κατ' αυτό τον τρόπο νόμιμα επιβάλλονται τα εν λόγω μέτρα χωρίς κλήση του θιγόμενου σε προηγούμενη ακρόαση δεδομένης μάλιστα της δυνατότητας του φορολογούμενου να εκθέσει βάσει των οριζόμενων στο άρθρο 14 παρ 4 Ν.2523/97 τις απόψεις του ενώπιον της διοικήσεως .Η ως άνω διάταξη είναι μεταγενέστερη και ειδική σε σχέση με τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 3 του Ν.2690/1999 οι οποίες επομένως δεν τυγχάνουν εφαρμογής σε περίπτωση λήψεως των ως άνω μέτρων Στη περίπτωση δε αυτή δεν εφαρμόζεται η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 6 Ν.2690/1999 δεδομένου ότι αφορά μόνο στις περιπτώσεις που επιβάλλεται κλήση του ενδιαφερομένου σε προηγούμενη ακρόαση κατά τα οριζόμενα στις παραγράφους 1 και 2 του αυτού άρθρου .(βλ.ad hoc ΣτΕ 1567/2015)

Επειδή, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας είναι αβάσιμοι

Επειδή σύμφωνα με όλα τα προαναφερόμενα και παραθέτοντας τις ισχύουσες διατάξεις του νόμου, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της παραπάνω ενδικοφανούς προσφυγής ως προς την ακύρωση της υπ'αριθμ. «.....» πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ «.....» με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της για χορήγηση αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ
ΑΥΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ, ΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΑΥΡΙΔΟΥ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).